

Szanowny Pan Prezes Rady Ministrów
Rzeczypospolitej Polskiej
Donald Tusk
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa
kontakt@kprm.gov.pl

Szanowny Panie Premierze,

Opinia publiczna z głębokim niepokojem śledzi ostatnie wydarzenia na arenie międzynarodowej, ze szczególnym uwzględnieniem decyzji podejmowanych w ramach UE przez liderów państw, w tym podejmowanych przez przedstawicieli Polski w sprawach wewnętrznych dotyczących naszego kraju oraz krajowego porządku prawnego.

Konsternację wśród Polek i Polaków wzbudziły medialne doniesienia, jakoby Pan w imieniu Polski oświadczył na forum Komisji Europejskiej, **iż w naszym imieniu przyjął Pan prymat prawa UE nad naszym polskim prawem krajowym.**

Należy kategorycznie wskazać, iż wszelkie próby naruszania hierarchii obowiązującego porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej są całkowicie sprzeczne nie tylko z prawem Polski ale i obowiązującym prawem międzynarodowym, a przez to wszelkie Traktaty i Umowy zawierane z naruszeniem ww. przepisów będą od momentu ich podpisania nieważne i nie będą wiązały Polski i Polaków.

Z uwagi na powyższe, założenia Traktatu WHO czy poprawek do IHR 2005 w sposób oczywisty są niezgodne z art. 2, 5,8, 30, 31, 38, 39, 41, 47, 51, 52, 54 oraz 90 Konstytucji RP. Analogiczne sprzeczności mają miejsce w przypadku prób zmiany Traktatu UE, zawarcia paktu migracyjnego, wprowadzania Unijnego Zielonego Ładu, zniesienia prawa VETA czy oddania UE czy WHO jakiegokolwiek władzy nad naszym krajem i porządkiem prawnym, **co miałyby bezpośredni skutek w postaci utraty suwerenności naszego kraju oraz w sposób rażący łamałyby prawa i wolności obywatelskie Polek i Polaków.**

W tym miejscu należy przywołać wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 7 października 2021 roku, sygn.: K 3/21, który wyraźnie mówi, że w Polsce Konstytucja stoi ponad prawem międzynarodowym. W przypadku konfliktu tych aktów prawnych decydują przepisy Konstytucji. Przedmiotowe orzeczenie zapadło po wniosku skierowanym do TK przez premiera Mateusza Morawieckiego. TK orzekł, że stosowanie odwrotnej hierarchii - oznacza utratę suwerenności. Trybunał kategorycznie stwierdza, że żaden organ RP na taki stan rzeczy przyzwolić nie może.

Natomiast co do kwestii prawa międzynarodowego, to wszystkie ww. działania, zamiary, Pakty, Traktaty czy poprawki do nich byłyby wprost sprzeczne z **Kartą Narodów Zjednoczonych** oraz **Konwencją wiedeńską o Prawie Traktatów jako aktów nadrzędnych**

nad wszelkimi innymi Traktatami, Umowami międzynarodowymi, a nawet instytucjami w ramach których takie regulacje są tworzone.

Zgodnie z treścią art. 53. Konwencji Wiedeńskiej o Prawie Traktatów „Traktaty sprzeczne z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego (ius cogens)”,
cyt.:

„Traktat jest nieważny, jeżeli w chwili jego zawarcia jest sprzeczny z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego. W rozumieniu niniejszej konwencji imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego jest norma przyjęta i uznana przez międzynarodową społeczność państw jako całość za normę, od której żadne odstępstwo nie jest dozwolone i która może być zmieniona jedynie przez późniejszą normę postępowania prawa międzynarodowego o tym samym charakterze”.

Konsekwencją podpisania przez Pana lub podległych Panu Ministrów ww. Umów czy traktatów byłaby nieważność takich aktów z mocy samego prawa na gruncie przywołanego art. 53 Konwencji wiedeńskiej o Prawie Traktatów.

Wskazuję jednocześnie, iż na mocy prawa Polskiego, jak również prawa międzynarodowego **nie posiada** Pan, ani żaden inny urzędnik RP kompetencji, które pozwalałyby Państwu na wyrażenie w naszym imieniu zgody na:

- zmuszanie Polaków do przyjmowania imigrantów lub płacenia wysokich kar za odmowę ich przyjęcia;
- pozbawienia Polski Veta w sprawach podejmowanych uchwał przez Zgromadzenie UE np.: w kwestiach podatków i innych opłat, w których jedyny znaczący głos posiadają Niemcy oraz Francja;
- ograniczania praw i wolności obywatelskich Polek i Polaków, w tym pozbawiania nas prawa własności w ramach zielonego ładu;
- oddawania prymatu prawu UE nad ustawodawstwem krajowym w jakimkolwiek zakresie;
- oddawanie w ręce dyrektora generalnego WHO o wątpliwej reputacji, a która to instytucja jest instytucją prywatną z rażącym konfliktem interesów z powodu jej finansowania przez koncerny farmaceutyczne oraz Fundację Billa i Melindy Gatesów - jednoosobowych i nieodwołalnych decyzji, które mają mieć bezpośredni wpływ na zdrowie i życie Polek i Polaków ponad krajowym i międzynarodowym prawem;
- oddawanie WHO prawa do wydawania Polkom i Polakom oraz organom naszego państwa jakichkolwiek wiążących decyzji;
- przeznaczenie nie mniej niż 5 procent bieżących wydatków na zdrowie, na zapobieganie pandemii, gotowości, reagowanie i naprawę systemów opieki zdrowotnej rocznego budżetu Polski dla WHO (roczny dochód WHO w ramach takiego zobowiązania jej członków wynosiłby około 500 mld euro);
- zamykanie Polkom i Polakom ust i wprowadzanie cenzury;
- dalsze obciążanie budżetu Państwa wydatkami na rzecz prywatnych instytucji oraz UE wbrew zasadom gospodarności i prymatu dobra naszego kraju oraz jego polityki gospodarczej nad interesem osób trzecich;
- likwidacji medycyny tradycyjnej, naturalnej oraz ziołolecznictwa na rzecz zwiększenia zysków i stworzenia oligopolu koncernów farmaceutycznych, etc.

Źródłem utworzenia oraz funkcjonowania wszelkich instytucji międzynarodowych jest Karta Narodów Zjednoczonych, dalej: „KNZ”, natomiast granice ich kompetencji, jak również granice i obszary działania zawieranych Traktatów i Umów międzynarodowych reguluje Konwencja wiedeńska o prawie traktatów z dnia 23 maja 1969 r., dalej: „KW”.

Zgodnie z fragmentem preambuły KNZ, fragment, cyt.: „ MY, LUDY NARODÓW ZJEDNOCZONYCH, ZDECYDOWANE uchronić przyszłe pokolenia od klęsk wojny, która dwukrotnie w ciągu naszego życia wyrządziła niewypowiedziane cierpienia ludzkości, i przywrócić wiarę w podstawowe prawa człowieka, w dostojność i wartość jego osoby, w równouprawnienie mężczyzn i kobiet oraz w równość praw narodów wielkich i małych, etc”.

Natomiast zgodnie z treścią art. 2 ust. 7 KNZ cyt.: Artykuł 1 Narody Zjednoczone dążą do następujących celów:

„7. Żadne z postanowień niniejszej Karty nie upoważnia Narodów Zjednoczonych do wtrącania się w sprawy, które zasadniczo należą do wewnętrznej kompetencji jakiego bądź państwa, ani do domagania się od członków, żeby sprawy tego rodzaju oddawali do załatwienia w trybie przewidzianym w niniejszej Karcie; jednak ta zasada nie może stać na przeszkodzie zastosowaniu środków represyjnych, przewidzianych w Rozdziale VII (akty agresji i zagrożenie pokoju)”.

UE, WHO, NATO czy ONZ jako organizacje międzynarodowe zostały powołane do życia na mocy art. 56 i 57 KNZ i podlegają regulacjom KNZ oraz KW zgodnie z treścią art. 5. KW, cyt.: „Niniejsza konwencja ma zastosowanie do każdego traktatu, który jest aktem konstytucyjnym organizacji międzynarodowej, oraz do każdego traktatu przyjętego w ramach organizacji międzynarodowej, jednakże bez uszczerbku dla jakichkolwiek odpowiednich reguł organizacji”.¹

Natomiast kompetencje WHO jako organizacji wyspecjalizowanej określa artykuł 58 KNZ, który wskazuje jednoznacznie, że Organizacja (w tym WHO) udzielać będzie **(niewiązanych) zaleceń** w związku z koordynacją programów i działalności organizacji wyspecjalizowanych. KNZ w swojej treści nie wskazuje aby organizacje wyspecjalizowane, w tym przypadku WHO, jako prywatna instytucja sponsorowana przez koncerny farmaceutyczne oraz producentów szczepionek mogła od państw członkowskich uzyskać prawo wydawania wiążących zaleceń i arbitralnie bez żadnej kontroli i możliwości odwołania decydować o życiu i zdrowiu obywateli państw członkowskich Organizacji WHO.

Z kolei art. 103 KNZ wskazuje wprost, cyt.: „W razie sprzeczności pomiędzy obowiązkami członków Narodów Zjednoczonych, wynikających z niniejszej Karty, a ich obowiązkami wynikającymi z jakiegoś innego porozumienia międzynarodowego, pierwszeństwo będą miały ich obowiązki wynikające z niniejszej Karty”.

¹ Opinia Rzecznika Generalnego Eleanor Sharpston przedstawiona w dniu 1 lipca 2010 r. **Sprawa C-508/08 Komisja Europejska przeciwko Republice Malty, cyt.:** „Konwencja wiedeńska w znacznej mierze kodyfikuje międzynarodowe prawo traktatów. Zgodnie z jej art. 1 ma ona zastosowanie do traktatów między państwami (a więc również do traktatu akcesyjnego) a zgodnie z jej art. 5 – do każdego traktatu, który jest aktem konstytucyjnym organizacji międzynarodowej (a więc również do różnych traktatów Wspólnoty Europejskiej i Unii Europejskiej)”.

W analizie nie sposób pominąć treść Konwencji wiedeńskiej o Prawie Traktatów, która już w swojej preambule wskazuje podstawowe ramy, prawa i obowiązki jakimi mają obowiązek kierować się państwa członkowskie oraz organizacje wyspecjalizowane.

Zgodnie z tiret 6 preambuły KW, cyt.:

„Mając na uwadze zasady prawa międzynarodowego zawarte w Karcie Narodów Zjednoczonych, takie jak zasady równych praw i samostanowienia ludów, suwerennej równości i niepodległości wszystkich państw, nieingerencji w sprawy wewnętrzne państw, zakazu groźby lub użycia siły oraz powszechnego poszanowania i przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności dla wszystkich”.

Natomiast zgodnie z tiret 7 preambuły KW, cyt.:

„przeświadczone, że kodyfikacja i postępowy rozwój prawa traktatów, osiągnięte w niniejszej konwencji, będą sprzyjały celom Narodów Zjednoczonych, określonym w Karcie, a mianowicie utrzymaniu międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, rozwojowi przyjaznych stosunków i osiągnięciu współpracy między narodami”.

Przywołane zapisy w sposób oczywisty odwołują się do fundamentalnych zasad *ius cogens*, zgodnie z którymi, mają być regulowane wszelkie stosunki międzynarodowe, dokładnie zakreślone w ramach KNZ oraz cytowanej KW.

W świetle przytoczonych powyżej „pomysłów zmian i oddawania kompetencji w ręce postronnych osób i organizacji” należy kategorycznie wskazać, iż propozycje te w sposób skandaliczny naruszają prawa i wolności obywatelskie oraz w sposób niedopuszczalny naruszają suwerenność naszego kraju.

Z uwagi na powyższe są rażąco niezgodne z polską Konstytucją oraz są sprzeczne z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego (*ius cogens*).

ius cogens to normy prawne bezwzględnie wiążące. Normy te znamionuje fakt, że ich zastosowanie nie może być wolą stron wyłączone lub ograniczone – w przeciwieństwie do norm względnie stosowanych (*iuris dispositiv*).

W stosunkach międzynarodowych obowiązują pewne normy prawne o znaczeniu tak istotnym dla społeczności międzynarodowej, że posiadają one moc bezwzględną i nie mogą być uchylone inną normą prawa międzynarodowego (zarówno umowną, jak i zwyczajową) niemającą charakteru *ius cogens*.

Katalog norm *ius cogens* jest otwarty, ale te, które zostały już ustalone w KNZ i KW wiążą wszystkie państwa i inne podmioty prawa międzynarodowego, w tym WHO.

Do najczęściej podawanych przykładów norm *iuris cogentis* należy:

- zakaz interwencji w sprawy wewnętrzne innych państw (preambuła KNZ, art. 2 ust. 7 KNZ, tiret 6 i 7 KW).

Dlatego też, zgodnie z treścią przywołanego art. 53. KW „Traktaty sprzeczne z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego (*ius cogens*) są

nieważne i nie muszą być przez Polskę, Polki i Polaków respektowane, gdyż nie stanowią źródła powszechnie obowiązującego prawa.

W przypadku próby egzekwowania już zawartych Umów, Traktatów czy Ugód lub próby zawarcia Traktatu przeciwpandemicznego WHO oraz poprawek do IHR 2005 w przywołanej w niniejszym analizie formie, znajdzie zastosowanie **art. 69 ust. 1 KW „Następstwa nieważności traktatu”, cyt.:**

„1. Nieważny jest traktat, którego nieważność została ustalona zgodnie z niniejszą konwencją. Postanowienia traktatu nieważnego nie mają mocy prawnej.”

W tym miejscu należy również wskazać, na treść art. 71 KW „Następstwa nieważności traktatu sprzecznego z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego”, cyt.:

„1. W przypadku traktatu, który jest nieważny na podstawie artykułu 53, strony powinny:
a) **usunąć w miarę możliwości następstwa wszelkich czynności dokonanych w oparciu o jakiegokolwiek postanowienie sprzeczne z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego** oraz
b) doprowadzić swoje wzajemne stosunki do zgodności z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego”.

Z uwagi na powyższe, wzywamy Pana Premiera oraz Członków Pańskiego Gabinetu do zaniechania potencjalnie niezgodnych ustaleń z powyżej wskazanymi przepisami powszechnie obowiązującego prawa polskiego oraz międzynarodowego, gdyż wszelkie takie działania są nieskuteczne zgodnie z przywołanymi podstawami prawnymi i nie odniosą żadnego skutku prawnego, bo są niewiążące.

Dalszy udział polskich przedstawicieli w tym wątpliwym moralnie, etycznie i prawnie procederze jest próbą bezprawnego pozbawiania Polski suwerenności, a Polek i Polaków wolności i praw obywatelskich i może być odebrane jako świadome działanie na szkodę Narodu Polskiego oraz budżetu naszego państwa.

Z poważaniem,